UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis. ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue] docto eos digne legenti. predicanti. aut ...

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

I. Ser. LXIII

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

Visual Library

te filij dei erim⁹ ꝑ fidē vt dꝛ Gal. iiij. ⁊ moꝛ
tem eternā euadem⁹. ⁊ vitā eternā atqꝫ bea
titudinē ꝯſequemur. Quod nobis preſta/
re dignetur ⁊c.

¶ Dñica ſcḋa p⁹ paſca. I. Ser. LXIII

Ego ſum paſtoꝛ
bonus Joh. x. Quāuis deus
oīpotēs ab initio mūdi mi/
rabilis in maieſtate ſua apparuit in vniuer
ſa rerū ꝓductione iuxta illud Pſ. Mira/
bilia opa tua dñe. ac ꝑ h̄ oñderit ſufficient
potentiā ſuā. ſapientiā ⁊ bonitatē. tñ qꝛ hō
ex ꝑuaricatione diuinoꝝ mādatoꝝ ſic fuit
infectus. vt nec attēderet dei potentiā per
memoꝛiā. nec ſapiam ꝑ rōnē. nec bonitatē
ꝑ voluntatē ꝓpriā. vñ q̄ſi oblit⁹ tantoꝛū bo
noꝛū. dereliquit factoꝛem ſuum. et receſ
ſit a deo ſalutari ſuo. Juxta illud Deute/
ronom. xxxij. Deum qui te genuit dereli/
quiſti. et oblitus es domini creatoꝛis tui.
Sꝫ quia ſcriptū eſt. qꝛ altiſſim⁹ benignus
eſt ſuꝑ ingratos. Qḋ ex eo patuit. qꝛ licꝫ vi
diſſet hoīeꝫ ſic ingrtū. bñficia ſua ſibi ñ ſub
traxit ſꝫ auxit ⁊ cumulauit. Nā qꝛ homīes
nō curabāt opus creationis venit fili⁹ dei
vt impenderet op⁹ recreatiōis ſeu repara/
tionis hūane. vt ſic ſaltē hoīes maioꝛibus
bñficijs ꝑuēti. bōitatē dīnā ſuꝑ ſe agſcerēt
⁊ eū velut bonū paſtoꝛem amarent. Appro
pinquās igit̄ paſſioni dñs. vt aīas ſuoꝛuꝫ
diſcipuloꝝ ad ſe amandū erigeret cōmen/
dans bonitatē ſuaꝫ dicit. Ego ſum paſtoꝛ
bonus. Jn q̄bꝫ v̄bis deſcribit̄ bonitas di
uina q̄ntū ad impenſaꝫ homī pietatis cle
mentiā. Jmpendit aūt diuia bonitas hoī
triplicē bōitatē ſeu pietatē ſm triplex op⁹
ſue bonitatis. Nā triplex ē eius opus ma/
xime pietat̄. videlicꝫ opus creatiōis. opus
recreatiōis. et opus gloꝛificatiōis. Scḋm
hoc tria ſunt ꝯſiderāda in v̄bis ꝑmiſſis q̄
diuinā pietatē cōmendāt. Primo itaqꝫ cō/
mendat̄ diuina bonitas q̄ ad ei⁹ eſſentialē
entitatē ⁊ h̄ ꝑ opus creationis. cū dꝛ Ego
ſum. Scḋo cōmendat̄ ei⁹ immēſa bōitas
q̄ ad eius ineſtimabilē caritatē. ⁊ h̄ ꝑ opus
recreatiōis. cū dicit. paſtoꝛ. Tertio cōmen
datur ei⁹ infinita bonitas. quo ad ei⁹ ꝑpe/
tuā ⁊ interminabilē iocunditatē. cū dꝛ. bo/
nus. Quo ad ꝑmū op⁹ de⁹ dꝛ bonus. quo
ad ſcḋm melioꝛ. q̄ ad tertiū optim⁹. Jn oī/
bus aūt ſimul ꝯſiderat̄ apparet bon⁹. Jō
de ſe dicere pōt. Ego ſum paſtoꝛ bon⁹ ⁊c.

Dixi pꝛimo q̄ in v̄bis ꝑ Ca
miſſis cōmenda
tur diuina bonitas q̄ ad ei⁹ eſſentialē enti/
tatem. ⁊ h̄ ex ope creationis. cū dicit̄. Ego
ſuꝫ. Nulla creatura pt̄ dicere veracit̄ iſtud.
Ego ſum ꝑter ſolū deum. cui hoc ꝓpꝛie cō/
uenit. vt dicat. ego ſum. rōne triplici. Pri/
mo ratione immutabilitatis. qꝛ i eſſendo
ſp idē ipē eſt. ⁊ immutabil̄ eſt. Pſ. Tu aūt
idem ipē es. Vñ ipē dicit. Ego deus ⁊ non
mutoꝛ. ⁊ Jaco. j. Apud quē nō eſt trāſmu/
tatio. Hoc ꝯfitetur balaam Num. xxiij. di/
cens. Nō eſt deus q̄ſi hō vt mentiat̄. nec vt
filius hoīs vt mutetur. Vñ Permenides
phs dixit. q̄ de⁹ mobilē oꝛbem rotat. ſꝫ ſe
immobilē ꝯſeruat. Jſtud ptꝫ in Eſau. de
q̄ dꝛ Heb. xij. q̄ locū pnie non inuenit q̄q̄
cū lacrimis q̄ſierit Geñ. xxvij Et de anthi/
ocho. ij. Mach. ij. dꝛ Rogabat deū a q̄ non
erat miſcḋiaꝫ ꝯſecutur⁹. Sꝫ di. nōne Hie/
re. xviij. dꝛ ex ꝑſona dei. Si impius egerit
pniam ſuꝑ pctō ſuo agam ⁊ ego pniam ſu/
per malo qḋ cogitaui ſibi. Et iteꝝ Ezech.
xviij. Quacūqꝫ hoꝛa pctōꝛ ingemuerit om
niū iniq̄tatū ſuaꝝ non recoꝛdaboꝛ. Ad qḋ
rñdeo. q̄ iſta mutatio nō ē in deo. ſꝫ i hoīe
ſic mutato. Vñ volūtas diuie ꝑdeſtinatio
nis final̄ ſemꝑ eadē manet q̄ntūcūqꝫ hoīs
volūtas mutet̄. Dicendū ḡ q̄ deus mutat
ſniam. ſed ꝯſiliū nunq̄. Per hūc modū lo/
quit̄ Amb. de pe. di. j. Nouit deus mutare
ſniam ſcꝫ interlocutoꝛiā ꝑntiſ iuſticie ſi tu
noueris mutare vitā et mutare delictum.
Scḋo deo ꝯuenit eſſe ꝓpꝛie. ꝓpter ei⁹ oñi/
potentiā. q̄ de nihilo pōt aliq̄d facere. ⁊ ab
iectū gloꝛificare. ſicut ipē de ſe dicit Jſaie
xlv. Ego ſum de⁹ ⁊ nō eſt alter. foꝛmās lu/
cem ⁊ creans tenebras. Tertio ꝯuenit ſibi
ꝓpꝛie eſſe rōne ſūme benignitat̄ quā oñdit
in dimittendo culpā ⁊ cōferendo gratiam
Jſa xliij. Ego ſum q̄ deleo iniq̄tates tuas
ꝓpter me. Huius aūt entitat̄ ꝑmo apparet
magnū bñficiū in creatiōe. vbi deus dedit
eſſe nature. Nā licꝫ ad potētiā ꝑtinet crea/
re. bonitat̄ tñ eſt potētiā mouere ⁊ eā ope/
ri applicare. Vñ Aug. dicit. qꝛ iō nos ſum⁹
qꝛ de⁹ bon⁹ ē. ⁊ in q̄ntū ſum⁹ boni ſum⁹. Et
ad idem dicit Damaſce. lib. ij. c. ij. Quia bo
nus et ſuꝑbonus eſt de⁹. nō eſt ꝯtemptus
ſuiipſius contemplatione. ſed ſuꝑhabūdā
tia pietatis ⁊ bonitatis mot⁹ attemptauit

vt cuilibet generi benefaceret vt ſua boni/
tate participaret. Hec ille. Ex qͥbꝫ iſero ꝙ
opꝰ creatõis hũane lꝫ ſit opꝰ potẽtie diuĩe.
q̃ntũ ad hoc ꝙ tantã creaturã ex nihilo fe/
cit. tñ eſt opus benignitatꝭ diuĩe. q̃ ad hͦ ꝙ
eam ſine meritis p̃cedentibꝫ dignatꝰ eſt fa
cere. ⁊ cuncta ꝓpter hoĩem creare ⁊ condé/
re in mũdo. q̃ etiã deꝰ nõ tam mirabiliť q̃ꝫ
delectabiliter ꝓpter hoĩem creauit. ſic vt ꝑ
illa deũ cognoſceret ⁊ amaret. Vñ Augꝰ.
x. ꝯfeſ. c. vj. dicit. Celum ⁊ t̃ra ⁊ oĩa q̃ in eis
ſunt. ecce vndiqꝫ mihi dicũt vt te amẽ. nec
ceſſant dicere hoĩbꝫ vt ſint inexcuſabiles
Rom̃. j. Ex q̃ ꝯſeq̃nter infero ꝙ hũanũ ge/
nus magis obligať ad amandũ deũ etiã ſu
pra angelicã naturaꝫ. q̃d patꝫ ex eo qꝛ nulli
angeloꝝ tanta bñficia in creatiõe ſunt col
lata vt homi. Nã angeli hñt eſſe pulchrũ.
qꝛ ſpirituale tm̃. ſed hoĩes ſpũale ⁊ corpo/
rale. Angeli creati ſunt ꝓpter deũ. Creatu/
re aũt nõ ꝓpter angelos. ſed ꝓpter hoĩes. et
ita hoĩes maioris ſunt dignitatꝭ. ꝙ creati
ꝓpter deũ. ⁊ cũ hͦ creature ꝓpter ipſos vt ſint
q̃dãmodo dñi creaturaꝝ. ⁊ ſolũ recogno/
ſcãt dñm deũ ſuuꝫ. Propter q̃d dicit Hu/
go in li. de arra anĩe. Magno debito obli
gata es aĩa mea. ⁊ multũ accepiſti. ⁊ nihil a
te habuiſti. ⁊ ꝑ his oĩbꝫ nõ habes q̃d retri
buas niſi tm̃ vt diligas. Nã q̃d dilectione
datũ ẽ nec meliꝰ nec decẽtiꝰ q̃ꝫ ꝑ dilectionẽ
rependi põt Sap. xj. Diligis oĩa q̃ feciſti.
Hec ille. Sꝫ certe pugnat ꝯtra iſtos or
do iſte. q̃ creaturã ꝓ creatore diligũt. et nõ
ſolũ vt nõ dñenť creature vt dñi ſed etiam
ſubijciunť ſibi vt ſerui. ſic̃ ſupbi q̃bꝫ dñať
diabolus. Auari q̃bꝫ dñať terra. luxurioſi
q̃bꝫ dñať ꝓpriũ corpus. Et de his verũ ẽ q̃d
dicit Sapiens. Creature in odiũ homi fa
cte ſunt. q̃d tũc fit qñ eis hõ abutiť. ¶ Sꝫ
diceres. erꝫ̃ in odiũ homi facte ſunt. ergͦ ho/
mo nõ peccat ex ſe ſꝫ ex illis creaturꝭ. Rñ/
deo ſm̃ Holgot ſup li. Sap. c. xiiij. ꝙ nõ ẽ
imputandũ creaturꝭ nec boĩtati vľ ſpeciei
creature. ſi hoĩes ĩ amore mũdanoꝝ ꝯtra
honorẽ dei figanť. ſꝫ tm̃ imputãdũ eſt ho/
mini q̃ male vtiť creaturꝭ. Vñ Augꝰ. in li.
de vera religiõe. c. xxviij. dicit. Nec aq̃ ma
lum nec aĩal malũ q̃d in aere viuit. Nã iſte
ſubſtãtie bone ſunt in ſe. ſꝫ maluꝫ eſt volũtaria
p̃cipitatio in aq̃ ⁊ ſuffocatio quam merſus
patiť. Stilus ferreus alia parte q̃ ſcriba/
mus. alia parte q̃ deleamꝰ fabricatꝰ ẽ. ĩ ſuo

genere pulcher ⁊ ad vſum nr̃m accõmoda/
tus. Et ſi q̃ſq̃ꝫ eadẽ parte ſcriberet q̃ deleť
⁊ ea velit delere q̃ ſcribiť. nullo mõ ſtilũ ma
lũ fecerit. ſꝫ ipm̃ factũ in re inturpať. Hec
Aug. Et ꝑ hͦ tolluntꝰ excuſatiões q̃rũdã in
pctĩs dicẽtiũ ⁊ allegãtiũ iterdũ carnis ꝓprie
fragilitatẽ eos ĩpellere ad pctm̃. aut iterdũ
diabolũ eos cogere ad peccãdũ. Quibꝫ re
ſpõdeo ꝙ nullũ horũ cogit eos peccare. ſꝫ
ipſimet ſunt cã pctĩ efficiẽs. Naꝫ ſm̃ Hol/
got vbi ſup. Cõcupiſcẽtia in carne nõ ne/
ceſſitat aliquẽ ad pctm̃. licet bñ incitat. ⁊ hͦ
ꝓ peccato p̃mi parentis. eſt tñ in voluntate
ſua ſi velit vt poſſit ei reſiſtere. ¶ Sed di.
q̃re deus meliꝰ ſine tali incitamẽto nõ crea
uit hoĩeꝫ. Rñdeo ſm̃ Gre. li. ix. mora. c. xvj
Ex hoc iõ fecit. ne hõ in ſupbiã eleuetꝰ ex p̃/
ſumptiõe ſecuritatis. vt dũ pulſata trepi/
dat. in ſolo auctoris adiutorio robuſtius
ſpem figat. Hec ille. Siľr diabolꝰ non co/
git ad pctm̃. Quia dicit Berñ. ſup cantica
ſmone. lxxxvj. Impulſor hoĩs diabolꝰ eſt.
impulſor mundus. impulſor hõ. Quis eſt
iſte hõ ſi q̃ris. Quiſq̃ꝫ ſui. noli mirari. Vſ/
q̃ꝫ adeo impulſor hõ ſui eſt et ſuimet p̃cipi
tator. vt nõ ſit q̃d in altero pulſore formi/
des. ſi ipſe ꝓprias a te contineas manus tu/
as. ſenſus tuos. Hec ille. Et tm̃ de p̃mo.

Dixi ſecũdo ꝙ in ver/ ¶ B
bis p̃miſſis cõ/
mendať diuĩa bonitas q̃ ad eiꝰ immenſaꝫ
caritatẽ. ꝑ quã hoĩem recreauit. cũ dr̃ Pa/
ſtor. Iuxta illud. Pauit eos in innocentia
cordis ſui. Nõ eni creatꝰ fuit ĩ innocentia.
ſꝫ cito eã amiſit ⁊ ea longo tp̃e caruit. Vñ
q̃ſi multꝭ milibꝫ annoꝝ famẽ ipſius paſſꝰ ẽ.
Iuxta illud. Famẽ patienť vt canes. Ve/
nit ergͦ filiꝰ dei ⁊ attulit panẽ angeloꝝ Ioh.
vj. quo reficit orbẽ terraꝝ. Et hͦ tũc. qñ vir
tute paſſiõis ſue ſatiauit aĩam eſurientem
bonis. Tũc eĩ eſuriẽtes ⁊ ſitiẽtes ĩ q̃bꝫ aĩa
p̃ expectatiõe ſalutꝭ defecerat. ſedẽtes ĩ te/
nebris ⁊ ĩ vmbra mortꝭ inferni. vinctos in
mẽdicitate ⁊ ferro impleuit bonis. Vñ me
rito dici p̃t paſtor. q̃ ſic ouẽ ꝑditam ꝓprijs
humeris in cruce impoſitã reportauit ad
caulas eccľie militantꝭ. ⁊ eã ſaturauit oĩni/
bus delicijs ſpũalium gaudioꝝ. ⁊ ẽ iſtud
beneficiũ caritatis diuine erga hoĩeꝫ maiꝰ
q̃ꝫ primũ. qꝛ eſt ſpeciale homi. ſic ꝙ nulli al
teri. Nã angeli mali nõ ſunt recreati. ſꝫ tm̃
hoĩes. ſicut dicit Damaſce. li. ij. c. iij. Quod

hoīb⁹ eſt mors angelis eſt caſus. Vñ ſicut
hō poſt mortē eſt inſanabil' ſic demōes p⁹
lapſum. Jō Pſ. recolens iſtud bñficiū di/
cit. Benedic aīa mea dño. ⁊ noli obliuiſci
oēs retributiōes eius. Et ſeq̄tur. Qui ſa/
nat oēs infirmitates tuas. Ex q̄ infero q̄
hō maxime dꝫ ⁊ ſpecialr̄ amare deū. ⁊ ſpe/
cialiter vitare ei⁹ offenſam q̄ talit' ſanat eū
Vñ Pſ. dicit. Nō fecit talit' oīmi natōi. Et
vere nō fecit alicui. cui ſic ꝓuideret de mul
tiplicib⁹ remedijs. ſacris. indulgentijs. q̄/
bus ſanari poſſum⁹. Magnitudo aūt di/
uine caritatꝫ in recreatōe hūana apparuit ī
hoc q̄ nō q̄litercūq̄ȝ recreauit ſed ſic bon⁹
paſtor dedit aīam ſuā ꝓ ouib⁹ ſuis. ⁊ iſtud
eſt ſignū excellētiſſime caritatꝫ. iuxta illud
Joh. xv. Maiorē hac dilectionē nemo hꝫ
niſi vt aīam ſuam ponat qs ꝓ amicis ſuis.
Ex q̄ ptꝫ dignitas aīe hūane. q̄ ſic placita
fuit deo. q̄ ꝓ eo poſuit aīam ſuā. Juxta il
lud Sap. iiij. Placita erat deo aīa illi⁹. ꝓ/
pter h̄ ꝓperauit illū educere de medio iniq̄
tatū. (L) Apparet aūt ꝑcioſitas aīe nr̄e
ex trib⁹. Ex ei⁹ doloroſa amiſſiōe. Ex ei⁹ di
ligenti inq̄ſitione. Ex ei⁹ cariſſima redēpti
one. Primo ptꝫ ex eius doloroſa amiſſiōe.
Sapiens eñi nō dolet multū de amiſſiōe
rei parue. xp̄s aūt ſapia dei p̄ris pl⁹ de do/
lore monſtrauit de amiſſiōe paucaꝝ aīarū
q̄ȝ ſi totū aurū arabie ꝑdidiſſet. Nā mlt'a ta
lenta auri ſuo tp̄e ꝑdita ſunt. ciuitates cō/
buſte ⁊ deſtructe. ꝓ q̄b⁹ xp̄m nullaten⁹ legi
mus fleuiſſe. Sed certe de ꝑditione aīaꝝ
paucaꝝ legit' fleuiſſe. vt dr̄ Lu. xix. Vidēs
ciuitatē fleuit ſup illā. Glo. plangit reꝓbos
q̄ neſciebāt etiā cur plangebant'. ſed exulta
bant in reb⁹ peſſimis. Patet ḡ q̄ xp̄s amat
aīas. Juxta illud Sap. xi. Parcis etiā oī
bus q̄z tui ſunt dñe q̄ amas aīas. Scd̄o
idē ptꝫ ex ei⁹ diligenti inq̄ſitiōe. Sapiens
eñi nō multū curat ſi ꝑdiderit aliq̄d vile.
Sed xp̄s ī remotiſſimis partib⁹ aīam q̄ſi
uit. xxxiij. annis laborioſe in paup̄tate ⁊ la
bore. Narrāt fabule q̄ Orpheus vxorē ſu
am q̄ſiuit vbiq̄ȝ. nec eā inuenit donec in in
fernū deſcēdiſſet. Sic xp̄s etiā ꝓ redēptio
ne aīaꝝ in infernū deſcēdit. Pſ. Dñe e/
duxiſti ab inferno aīam meā. Tertio ptꝫ h̄
idē ex eius cara redēptione. ꝓ q̄ redimēda
videns xp̄s totū mūdū nō ſufficere dedit
ſeipm̄. j. Cor. vj. Empti eſtis ꝑcio magno
Et iō ipe ē ſolus cuſtos aīaꝝ. cetera cōmi/
ſit famulis vt tp̄alia. Pſ. Cuſtodit domi/
nus aīas ſctōꝝ ſuoꝝ. Et Sap. iij. Juſtoꝝ
aīe in manu dei ſūt. Licet aūt ſic de⁹ amat
aīas hūanas. tñ valde mirū eſt q̄ homīes
eas ſic vilipendūt. Nā maiorē curā impen
dunt ſordidis ſotularib⁹ q̄ȝ aīab⁹ peccatri
cib⁹. Vñ Aug⁹. in quodā ſmone. Quid vis
hr̄e malū. nō vxorē. nō filiū. nō filiā. nō tu/
nicam. nō caligā. Rogo ꝑpone aīam tuam
calige tue. Sūt aūt hoīes diuerſi erga ſu/
as aīas. Nā quidā eas ꝑdūt. q̄daꝫ vendūt.
q̄dam impignorāt. q̄dā ꝓ nihilo dāt. Ven/
dunt cupidi ꝓ diuitijs. exponētes ſe rapi/
nis. furtis. piurijs. falſis mercatiōib⁹. vnd̄
Ecci. x. dr̄. Nihil ē iniquius q̄ȝ amare pecuni
am. Hic eñi ⁊ aīam ſuā venalē hꝫ. Scd̄o
aliq̄ aīas ſuas ꝑdūt vt ocioſi. negligentes.
accidioſi. nō curātes niſi q̄ vna dies vadat
⁊ alia ſuccedat. Ecci. xx. Eſt q̄ ꝑdit aīaꝫ ſu/
am ꝑ ꝯfuſione. Tertio aliq̄ aīam ſuā impi/
gnorant. vt ſūt illi q̄ illicite diuitias. delici/
as honores acq̄rūt. vt ad tp̄s bene hēant.
q̄ in ſenectute nō hn̄tes q̄ ſoluere. q̄z vitam
ꝯſuetā dimittere nō pñt. aīas demonibus
tradūt. ⁊ ſic pign⁹ ꝑdūt. Sunt ⁊ aliq̄ q̄ aīas
ſuas ñ ꝓ ſe ſꝫ ꝓ ſuis īpignorāt vt p̄lati q̄b⁹
dr̄ illud. iij. Reg. xx. Cuſtodi virū iſtū. q̄ ſi
lapſus fuerit. erit aīa tua ꝓ aīa illius. ⁊ ideo
deberēt curare vt tēpeſtiue pign⁹ reluerēt
a mutuante. Quarto aliq̄ aīas ſuas ꝓ nihi
lo dant. vt ſūt inuidi. iracūdi. q̄z ceteri pec/
catores aliq̄d ꝓ aīab⁹ recipiūt. vt ſup̄bi ho
nores. auari diuitias. luxurioſi delicias. ſꝫ
iſti nullū delectabile. ſed plenū amaritudi/
ne. Et iō de tali dr̄ illud Heſter. iiij. Tra/
dens me morti et ꝑiculo. Cōſiderem⁹ igit'
tantā dignitatē aīaꝝ nr̄aꝝ ⁊ eas honore/
mus. ⁊ caro ꝑcio appendam⁹. Chriſtus eñi
ꝓ eis dedit aīam ſuā q̄ȝ nō dediſſet ꝓ toto
mūdo Hiere. xij. Reliq̄ domū meā. dimiſi
hereditatē meā. dedi dilectā aīam meaꝫ in
man⁹ inimicoꝝ. ꝓpter h̄ dr̄ Ecci. xxix. Gra/
tiā fideiuſſoris tui ne obliuiſcaris. Dedit eñ
ꝓ te aīam ſuā. Et tantū de ſcd̄o. D

Dixi tertio q̄ in ſ. p̄. cōmēdat' bonitas xp̄i q̄ ad
eius intermīabilē iocunditatē. ⁊ h̄ quo ad
opus glificatōis. Pro q̄ ſciendū q̄ lꝫ bona
nature ſint bona īfima bona grē ſint bōa
media. nlla tñ ſimplr̄ dicūt' bona niſi bōa
glīe. Cui⁹ rō ē. q̄z oīa bona tā nature q̄ȝ grē
ordinant' in bona glīe. ⁊ ſic bona glīe cōpte

hendũt in ſe omĩa bona Exo.xxxiij. Ueni
oñdã tibi om̃e bonũ. De q̃ apl's dic̃. nec au
ris audiuit nec ocul' vidit nec in cor hoĩs
aſcẽdit q̃ de' pparauit diligẽtibꝫ ſe. Ex q̃ i/
fero ꝙ bona glĩe ſũt marie bona. qꝛ oĩm bo
noꝝ in ſe ꝯtẽtiua. Scḋo ĩfero ꝙ bona glĩe
maria ſunt ⁊ nõ cadũt ſub merito nr̃aruꝫ
paſſionũ. Iſtud ptꝫ qꝛ finiti ad ĩfinitũ nul
la ẽ pportio. Uñ Ro.viij.dꝛ. Nõ ſunt cõdi/
gne paſſiões h' tpis ad futurã gloriaꝫ. Et
Sap.iij.dꝛ. Oĩm donũ ⁊ par ẽ electis ei'.
Ex q̃ pñr tertio infero ꝙ pmiũ regni cele/
ſtis nõ dat ſanct̃ niſi ex liberalitate ⁊ acce/
ptatiõe diuia. Uñ dicit Robertus holgot
ſup libꝝ ſap.c.iij. exponens lr̃am pdictã. ꝙ
par eterne beatitudinis q̃ ẽ futura electis
eſt donũ dei liberalit̃ ⁊ ſup ꝯdignitatẽ paſ
ſionũ. Sed d. ex q̃ ſic eſt ꝙ hõ ex ſuis na
turalibꝫ nõ pt mereri ex ꝯdigno vitã etnã.
Quero a te. nunq̃d ſaltẽ hõ adiutus p gra
tiã diuinã poſſit eã mereri ex ꝯdigno. Ui/
det ei ꝙ ſic. Quia dicit apl's.ij. Thimo.iiij.
De reliq̃ repoſita eſt mihi corona iuſticie.
Si g eſt corona iuſticie. g iuſte reddit̃. et p
ꝯñs ex ꝯdigno. Ad qḋ rñdeo ꝙ iſtud dictũ
intelligit̃ dupl'r. Uno mõ ꝙ merita hoĩs
tm̃ valeant naturalit̃. puta ꝙ tãta ſit boni/
tas in natura ⁊ ſuba meriti ꝙ ei debeat̃ vi
ta eterna. Alio mõ ꝙ tãtũ valeat legalit̃ ex
inſtitutione leg̃. Sicut praua pecunia cu
pri ex natura ſui ſiue naturali valore ñ va
let tantũ q̃ntũ vn' panis. ſed ex inſtitutõe
pncipis tãtũ valet. Iſto mõ opa nr̃a ex ſua
naturali bonitate nõ merent̃ vitã etnã de
ꝯdigno ſꝫ de ꝯgruo tm̃. qꝛ ꝯgruũ eſt ꝙ ho
mini facieti ſm ſuã potentiã finitã det̃ pre
miũ vite eterne ſcḋm potẽtiam infinitã. pt
etiã dici ꝙ opa nr̃a ſunt ꝯdigna vite eterne
ex gr̃a nõ ex ſuba actus. Statuit ei de' ꝙ
bene operãs i gr̃a hẽbit vitã eternã. Et iõ
p gr̃am ⁊ legẽ pncipis nr̃i meremur de con
digno vitã eternã. Et ſm hoc dꝛ iuſtũ pre/
miũ. qꝛ de' conſtituit̃ debitor ex natura ſui
pmiſſi nõ ex natura nr̃i debiti cõmiſſi. Si
cut dicit mgr̃ ſniaꝝ li.iij.di.ix.c.iiij. Ex q̃bꝫ
oĩbꝫ infero ꝙ licet de' iuſte retribuet dãdo
ſanct̃ pmia. tñ ꝯſiderata inſufficiẽtia meri
toꝝ ipoꝝ in ſe in relatiõe ad pmia etna. ex
mera bonitate ſua eos ſaluabit. Iuxta il/
lud Treñ.iij. Miſcḋie dñi qꝛ nõ ſum' con
ſumpti. Et apl'us dicebat. Gr̃a dei ſum id
q̃d ſum. Et iterꝫ. Gr̃a dei vita etna. Quar/
tuoꝛ aũt oñdunt indignitatẽ nr̃am ad glo
riã quã de' dat ſup cõdignũ. vicꝫ impoten
tia nature. q̃ de ſe ẽ nuda nõ hñs aliq̃d vñ
placere poſſit iuxta illud Mich.vj. Quid
dignũ offerã dño Job.xiiij. Nõ nat' ⁊c̃. ſe
quit̃. Et dignũ ducis ſup eũ ⁊c̃. Scḋm eſt
ĩmũdicia culpe. ḋ q̃ Lu.xv. Pr̃ peccaui in
celũ. nõ ſuꝫ dign' vocari. Tertiũ ẽ inſolen/
tia negligẽtie. Mat.xxij. Lu.xiiij. Nuptie
q̃dẽ parate ſunt. ſꝫ q̃ inuitati erãt non fue/
runt digni. Quartũ eſt inſufficientia pñie.
qꝛ licet pñia nr̃a poſſit eſſe digna benigni/
tate acceptatiõis ⁊ pietate reputatõis. Iu
xta illud Math.iij. Facite dignos fruct'
pñie. nõ tñ eſt digna eq̃litate retributiõis
vel pportionabilitate ſatiſfactõis. Cui' rõ.
qꝛ paſſiones breues ad durãdũ. leues ad
portandũ. pauce nũero. parue merito. iḋo
nõ pñt cõparari ad pmia q̃ ſunt etna. vni/
uerſalia ⁊ delicioſa. ad Titũ.iij. Nõ ex opi
bus iuſticie q̃ fecim' ſed ſm miſcḋiam ſuã
ſaluos nos fecit Thob.ix. Si meipm tra/
dam tibi in ſeruũ nõ ero ꝯdignus. qꝛ g nec
digni ſum'. nec digni eſſe poſſum' niſi idi/
gnos dignificet de' Heſter.vj. Hoc hono
re dign' eſt quẽ rex vult honorare. Iõ nõ ẽ
rogandũ qꝛ digni ſim' ſed vt dignos effi/
ciat.ij. Theſ.j. Oramus ſp p vob vt digne
tur vos vocare vocatiõe ſua Et Paral.vi.
Quia indignũ ſaluabis me ſm magnã mi
ſericordiã tuã laudabo te ſemper omnibꝫ
diebus vite mee ⁊c̃.

Dñica ſcḋa p' paſca. II. Ser. LXIIII

Bonus paſtor ani
b mã ſuã dat p ouibꝫ ſuis Johan.x.
Et ſi de' oĩs diligat oẽm creatu/
rã vt dꝛ Sap.xi. Dilig̃ oĩa q̃ ſunt. et nihil
odiſti eoꝝ q̃ feciſti. Tñ mł'to intẽſiori ⁊ fer
uentiori caritat̃ affectu diligit gen' hũanũ
Tanto ei caritat̃ feruore erga hoĩeꝫ videt̃
ẽẽ accẽſus. vt q̃ oĩm alioꝝ q̃ pp̃ hoĩeꝫ crea
uit oblit' ipi ſoli met hoĩ tm̃ intẽdat. vñ il/
lud. Nũq̃d de bobꝫ cura ẽ deo.j. Coꝛ.ix. q̃
ſi di. nõ. Hinc dic̃ Aug. ſup Joh. Ex oĩa di
ligit de' q̃ fecit. ſꝫ inter illa mag̃ diligit cre
aturas rõnales. ⁊ de ill' ea ãpli' q̃ ſunt mẽ/
bra vnigẽiti filij ei'. Hec ille. Signũ autẽ
huius dilectionis diuine erga hominẽꝫ in
hoc apparet ꝙ ei vult maius bonum q̃ ce/
teris creaturis. Ex quo ſigno vt dic̃ Tho.
pma pme.q.xx. arguit̃ magnitudo amor̃.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN